

૫૩૯૭

ઈસુ ચરિત્ર. $\frac{IV}{73}$ 60

દોહરો.

સત્યાસત્ય તપાસવા. વાંચી કરો વિચાર;
પોકળ ઇશુખ્રિસ્તનું. પ્રગટ કરું આ વાર.

રચનાર.

દિવેદી રઘુનાથ-શર્મા હળવદકર.

પ્રસિદ્ધ કર્તા.

શૂક્લ અમ્રતલાલ કલ્યાણજી. હળવદ કર.

અમદાવાદ

ગુજર્નર વિજય પ્રેસમાં છાપ્યું

આવૃત્તિ ૧ લી

પ્રત ૧૦૦૦

કીંમત રૂ ૦—૦—૩

ધસુચરીત્ર.

દોહરો.

ઈસાને ઈશ્વર કહે, ઈસાઇ અજાન,
સકળ પાપીનાં પાપ લઈ, ઈસે આપ્યો પ્રાણ !!

ઈસાઇ લોક ઈસને 'ઈશ્વર' જાણે છે અને કહે છે કે ઈસૂ સ-
પાપ લેઈ શુભી ઉપર ચઢી પોતાનો પ્રાણ અર્પણ કરી ગયો.
વાહ! કેવો ઈશ્વર! પાપીઓનાં પાપ લેઈ શુભી પર ચઢી
ને શરણ થવું એજ ઈશ્વરનું કામ છે!! ઈશ્વર ખીજ રીતે
દરણ કરવાને શક્તિવાન છેજ ક્યાં! શુભી પર ચઢ્યા વિના
પાપ લેઈ શકેજ કેમ?!! ઈશ્વર શુભી પર ચઢી પોતાનો
પ્રાણ જતી વખતે શુભીની અસહ્ય વેદનાથી ત્રાસદાયક અ-
ન્ધી પોકે પોકે રહે નહીં ત્યારે પછી ખાળું રહે કોણ?!!

ફસોસ! સદ્ અફસોસ! ! અત્યંત ઉધણસી મુચકુંદ જેવાની
જાણ યવન જેવા એટાળી, તેમજ નિંદ્રાસન માગી નિદ્રાધિન
કુંભકરણ જેવાની પણ ઘેર નિદ્રા ગઈ પરંતુ આધુનિક સ-
મયમાં અજ્ઞાન રૂપ અધિકારમાં બહેમ રૂપ નિદ્રાને વશ થયેલા
ધર્માઈઓની નિદ્રા ગઈ હોય એમ હજુ જણાવું નથી જેથી
નમાં ધરકાવ થયેલ મદોન્મસ્તની નિદ્રા ટાળવા અને બહેમ
દ્રાથી જ્ઞાન ચક્ષુ પર ચઢી ગયેલ પડળ ઉતારવા સત્યાસત્ય
વા મારે મારા કર્તવ્યને આંગે અત્યાવશ્યકતા પડી છે જેથી કહું
ઓ આધુનિક સમયના ઈસાઈઓ નિદ્રા તજી જાગ્યા ચાઓ.
તમને ચમ ચક્ષુની સાથે જ્ઞાન ચક્ષુ આપ્યાં છે તો ચમચક્ષુથી
સ્તક વાંચો અને તેની સાથે જ્ઞાન ચક્ષુથી વિચાર કરો કે જેથી
જણાઈ આવશે. રે! રે! આંખના અંધા, અકલનારીપુ,
અહાસ ઈસાઈઓ! જુઓ કે, અમારા રામચંદ્રજી, કૃષ્ણ,
અસંખ્ય પાપીઓનાં પાપ ક્ષમા કરી વૈકુંઠમાં મોકલી

લુકની ઈજલાના ૧૮મા પર્વ અને ૧૯મી આયત:

કે ઇસુ લુક સગે બોલ્યો કે તમે મને ઉત્તમ કેમ કહો છો. શ્વરજી ઉત્તમ છો” જ્યારે ઇસુ ખ્રિસ્ત પોતેજ એક અદ્વિત બતાવે છે, ત્યારે અરે પ્રપંચી, અજ્ઞાન ઇસાઇઓ, તમે પત્ના, પીતા અને પુત્ર ત્રણ ક્યાંથી બનાવી લીધા?!! બરોજ એ સરવ મઘના તુરગો છે, મઘ પીનાર મન ફાળ્યું બકે, આળ્યું તેમ લખે, તેવીજ રીતે એ પણ છે.

એક સ્થળે ઇજલામાં સ્પષ્ટ લખ્યું છે કે, ઇસુ ચોર ટારાનો રાજમતી ચોર લોકોના ઝુંક સાથે લઇ છુપી રીતે મચાવતો હતો, જેવી રીતે તાનીયાડાક તથા કાઠિયાવાડમાં કાઠાપર આવેલ માળીયા ગામના મીયાણા માહમદ જામ, મોરી અને જુનાગઢ તરફ પ્રખ્યાત થયેલ મકરાણી કાદુ બારવટીયા જેક મહાજુલ્મી, ઘાતકી અને ચોર હતો તેમજ યહુદા દેશમાં ઈસુના અત્યાચાર હતા. વળે તે યહુદા દેશના બાદશાહે સત્ય ન્યાયાનુસાર ઇસુના દુષ્ટાચારને શણીપર ચઢાવી મોતની શિક્ષા કરી હતી તેવીજ રીતે મકરાણીને પણ શાણી સરકારના ન્યાયી વાવટા તળે કરે માંથી ફાંસીપર લટકાવી મોતની શિક્ષા કરી હતી જેથી થાય છે કે, ઇસુ ખ્રિસ્તી પોતે કાદુ મકરાણીનો જન્મ નહિં અવતર્યો હોય!!!!

લખવાની અત્યાવશ્યકતા એ છે કે જ્યારે યહુદી ઈસુ ખ્રિસ્તને પકડી હસ્તાકાર એક લોકોને ખાંભે ખાંધી અને માંથામાં લોઢાનીં મેખો ઢોકી અત્યંત દુર્દશા કરી પ્રતે વખતે ઈસાએ “જેમ ધાવણુ નિનાતું પાડું” બરાડા પા બરાડા પાડી તરફડીયાં માર્યા તેમજ જે કાંટાની ખાદ તેના માં ખોસી હતી તે બહુજ દુઃખ દાર્દ હતી અને તે દેખ્યા તેના માથામાં એવા તો પેસી ગયા કે જોને લીધે ઇસુની માંથી લોહી ટપકવા લાગ્યું હતું. અને ઇસુ ખ્રિસ્ત મૂઠ “પાણી, પાણી,” એમ પોકાર કરતો હતો, ત્રાહી ત્રાહી તો થર થર કંપતો હતો. અને ત્રાસ દાયક એમુપાત પણ યહુદી લોકો એ ઈસુના અરજી સમયે પણ શુદ્ધ

૧ ખ્રિસ્તની થતી હતી છતાં પણ “સૌમ્ય સુંઠ સાથે
 “હાડ એ પ્રમાણે” તમામ લોકો નેતરનીં સોટીથી ખીચા-
 ખ્રિસ્તના વાંસાતું ચાપડું પણ ફાડી ખરાબ કરવા
 ૧.

૫ પાદક ગણો! હું ખરે ખર કહું છું કેઈ શુની આવી
 લખતાં મનેજ ત્રાસ છુટે કે કે “પડ્યા પર પાટું” એવી
 ૬ ખ્રિસ્તની ઉપર સોટીનો પ્રહાર કરતા પણ ઓછામાં પુ-
 ન્તું કે સોટી મારતાં મારતાં ઇસુપર સર્વે યુક્તા હતાં!!
 પાલ કરો કે ઈશુ ફિરીસત પરમેશ્વરનો બેટો હતો ત્યારે એના
 મ સહાય ન કરી? આ દસાઈનો ખુદા કે કોઈ ચોર ?!!
 ત્યાં હાયા જે એવી રીતે ખરાબ દશા અને દુર્ગતમા અસ્ત
 ૧૭ ત્યાગે અને શત્રુઓને જીતી ન શકે તેને ઇશ્વર તથા
 ના પુત્ર કહેવાય? ના, કદી નહીં. કેવી નિર્બળાઈ, કેવી અશ-
 ૧, કેવું અદ્ભુતાશ્ચર્ય કેવી હીલગીરીની વાર્તાકે પોતાના પ્રાણ
 સામે થવાની જેનાંમાં કિચિત તાકાત નહીં, મરણ સમયે
 તો શું પણ ખીલકુલ હોશજ નહિ તેને અકત્તહીજ ઇમા-
 શ્વરનો બેટો માની બેઠો!! લખતાં સંબેદની સાથ ઉજ્જ
 તારાઈ આવે છે કે એવા નિર્બલને હું કદી પહોંચવાન પણ
 નહિ કેમકે તે કાંઈ પણ જોર ન હોવાથી ફક્ત પકડાવના-
 ૧ બાડતો હતો. પરાક્રમી અને શૌર્યવાનવિરલાઓ મરણ સમયે
 બાડેજ નહીં અને જેના મોમાથી ગાળ નિકળે તે પાપ-
 વાય. જુઓ હજુ લગ ભગ વરસ ૧ પણ નથી થયું એ
 ૧ દાખલો-ઉપર લખ્યો માળીયનો મીયાણો વાલો નામોરી
 નીં માંફક એ હાથ વાળો પણ ન હોતો. વાલાના મોરીનો
 ૧૫ ફક્ત હુદો હતો છતાં તેણે કેવી રીતે યુધ્ધ કર્યું તે જોણે
 ૧ સાંભળ્યું હશે તે કમુલ કરશે કે કાઠિયાવાડમાં જોણે
 ૧લાવી દીધી અને હજારો સ્વારો તથા હથીયાર બંધ મનુ-
 ૧ધરામાંથી પોતાનો પ્રાણ બચાવી સહી સલામત ચાલ્યો જ-
 ૧ જ છેવટે જ્યારે મરાયો ત્યારે પોતે એક યુરોપિયનને બે
 ૧જીયોથી મારી ખીજ કેટલાકને ધવરાવીને મરાયો!! વાંચક-
 ૧ાલ કરો કે બે હાથવાળો ઈશુખ્રિસ્તબળવાન પ્રસાદમી અને
 ૧ કે આ એક હાથ વાળો, નામોરી? “ચોટ કીલ ચોર બેતકો,

રામ, રામ, જિવાને અમે ઇશ્વર કહીશકીએ... જુઓ
 બિખમ પિતામહ કેવા તેજસ્વી અને પરાક્રમી હતા ૩
 મહિના સુધી બાણોની સૈયાપર સૂતા હતા. અને બરા
 મન, મોક્ષનો ઉપદેશ પ્રસન્ન ચિત્તથી આપતા હતા. ૨
 ખિસ્ત એ ચાર મેખોના ઘાથી તરફડીયાં મારતો મારતો
 ચો. તેમજ જુઓ મોરધ્વજ મહારાજે પોતાના શરિરના કં
 એ જુદા ભાગ કરાવી નખાવ્યા છતાં તેત્રમાંથી અશ્તુને એ
 પણ પડયું નહીં. અત્યાર સુધી બંગાળા દેશમાં તેનું સ્થાન
 રાન છપરા" નામે પ્રખ્યાત થઈ રહ્યું છે. અને ઇસુ ખિસ્તને
 ઉપર ફક્ત એક મેખ ઠોપનાંજ આંખમાંથી રૂધીર વહેવા
 અને તે રડવા લાગ્યો. જુઓ કેવળ રામચંદ્રજીના ભક્ત પ્ર
 હીરણ્ય કશ્યપે અગ્નિના સ્થંભ સાથે બાધવાની તૈયારી કરી
 ખતે પ્રહ્લાદજીએ કેવી રીતે ધૈર્યતા અને વિરતા ધારણ કરી
 કિત્ત ભાવ દર્શાવ્યો છે કે ફક્ત એક રામનુંજ સ્મરણ કરી અ
 ના સ્થંભથી પણ નડરતાં "રામ એવા શબ્દ બોલી" બાથ બ
 જતાં સ્થંભમાંથી અકરમાત નરસિંહ રૂપે ઇશ્વર પ્રકટ થયા
 પ્રહ્લાદજીને બચાવી લેઈ હીરણ્ય કશ્યપનું પેટ ફાડી મણુને
 કરી દીધો. ત્યારે વિચાર કરો કે ઇસુ ખિસ્તને ખાંબા સાથે
 હતો તે પોતે તો છોડાવી ન શક્યો, અને બરાજ પાડ્યા
 સ્વર મારી રક્ષા કરો, એનાં અર્થ યાદુદી બાપામાં એલ
 લાંબાસ વડતનો) એવી રીતે માલી ત્રાહી પોકાર કરી ઇસુએ
 રસ્તો પકડ્યો તે વખતે જન ઇશુ ઇશ્વરનો બેટો હતો તો એવા
 ખ્ય દુઃખમાં પીતાએ સહાય કેમ ન કરી? આ પરથી સ્પષ્ટ
 થાય છે કે, ઇસુ મહા પાપી હતો અને ઇશ્વરના વિરુદ્ધ કા
 રતો. તેથી ઇશ્વરે તેનો પોકાર સાંભળ્યો નહિં જેથી દુર્ગતી
 થ પ્રાણ ગયો. એતો નિશ્ચયે સત્ય છે કે પાપીયોના પ્રાણ
 રીતે જાય છે.

શીવજી યોગીએ આ પ્રથવી જેના તેજથી બળી જતી
 તેવું હજાહજતી ઉપાડી પાન કરી ગયા. અને ઇસાથી
 ખાટી વસ્તુ પણ પીવાણી નહીં! ત્યારે કહો કે એવા પ્રાકૃમ
 માણસની પ્રસંજ્ઞા ઇશ્વર્ય થાય? ના, ના. કદી પણ ન થાય.

એ વાતને કોઈ વિદ્વાન માની શકશે ? સ્ત્રી પુરુષનો સંપ્રેમાગ
વગર છોકરો પેદા થાય નહીં એનો સર્વ કલંક મુખાવવાને મા-
ન્ય છે જે પરમેશ્વરનો નિયમ છે તેને કોઈ તોડી શકે નર-
મને એક નવાઈની વાત એ બાબત છે કે વિસાધતમા ઘણું
છોકરીઓનો વીવાહ હોવાની પહેલાંજ ગરભવની થઈ જાય
તે એ દોષથી તે જાતી બહાર થતી નથી તો તેવીજ રીતનો
જન્મ થવાનું જુદું પ્રપચ ન રચતાં યથાર્થ સત્ય બોલે તો
સાધના મોં પર કાંઈ જાતની કાલપ આવી જાય છે !! કહી
શકે મનથી પુરુષના સમાગમ વિના પણ ગરભ રહી શકે છે
શુસૂતના શારિરિક સ્થાનનાં બીજા અભ્યાસમાં લખ્યું છે કે,
સ્નાતા નારી સ્વાન્નમાં પ્રસંગ કરે તો આર્તિવને બહારથી
કરીને કુક્ષિમાં ગરભ ધારણ કરે છે. તે ગરભનાજ સમાન

સ ગર્ભિણીના પેટમાં વધે છે પરંતુ; કલલં જાયતે તસ્યા
ત પૈતૃકે ગુણૈ, અને ઇંસુનાં રૂપ, ઢંગ, દગા, દરેખ, સાધા
યના જેવાજ છે આથી સ્પષ્ટ છે કે નિશ્ચય કોઈ જનર પુ-
ત્ર ગથી ઇસાનો જન્મ થયો !! જેનું નામ હું ખીજા ભાગ-
ખીશ ઇશ્વરના દુતે સ્વપ્નમાં દરશન આપીને યુસફને કહ્યું
પ્નામાં દર્શન થયા એ ફક્ત આજ પંપાળજ પરતુ સાચાં દ-
અને સાચી વાત માનવી એનો મહા અસત્ય છે જેમકે સ્વ-
નાં ભાત ભાતનાં ભોજન કરીએ પણ તે સર્વ વ્યર્થ આજ પં-
હા, એટલું છે કે જ્યારે મરીયમ ગરભવંતી થઈ હશે ત્યારે
રફફને અતિશય દીલગીરી પ્રાપ્ત થઈ હશે. અને એ પણ
ત્યારે થતા હશે કે ... આ ... આ ... આ ...

આમ તકે વિતકે લોકામ પ્રતિધી થયા હશે અને એવીજ
 શોકામ વિમારાવસ્થામાં નિદ્રા પ્રાપ્ત થવાથી સ્વપ્ન થયું હતું.
 જુ કે વેદાંતનું વચન છે કે દીવસે મનુષ્ય જે કાંઈ દેખે એ
 વિચાર કરે, બોલ્યા કરે, રડ્યા કરે એવીજ રીતે રાત્રીને
 નીદ્રાવસ્થામાં તેને દીવસની હીલચાલના અદ્ભુત પ્રકાર સંભવ
 લુપ્ત પડે છે “જાગ્રતઽવસ્થાયાંય દૃષ્ટ્યશ્રુતં તજ્જની તત્ત્વા
 નિદ્રયા સમયેજાં પ્રપજ્જ પ્રતીતીસા સ્વપ્નાસ્થા” પ.૬ આ
 મા એવું લખ્યું છે કે અસલમાં યુક્ત સુતાર હતો અને ઇસુ
 કેટલાક વર્ષ સુધી સુતારનું કામ કરતો હતો. સાર પછી પેગ
 બનતાં બનતાં ઇશ્વરનો એટો બની ગયો, અને જો શુળીયે ચ-
 મારી નાખ્યો ન હોત તો અલખત તે એટલે સુધી પ્રપચ કરત :
 બોલત કે ‘ ઇશ્વરને તો મે પ્રકટ કરેલ છે’ કેમકે ધુન, કે
 લપટ, લોક સરવ કાંઈ કરવું ધારે તે પોતાના પ્રપચ યુક્ત પ્રબલ
 કરી શકે છે પરંતુ છેવટે ‘ કરણી પાર ઉતરણી ’ જેવાં બી
 વાનીએ તેનાં તેવાંજ ફળ થવાનાં. ઇસુ પ્રપચમાં વધારે બં
 ગયો હતો તો છેવટે શુળીની શીક્ષા પામ્યા. માટે અરે ! ઇસા
 તમે સરલ અને સુખદાઇ રસ્તો મૂકી આડાં અવગાં ડાહરીયા
 રતા અસત્યનો દુઃખદાઇ રસ્તો શા માટે પકડો છો ? રે ! રે !
 મારી બુદ્ધિપર પથ્થર પડ્યા છે કે તમે કપટ રૂપ પીશાઅનંત
 વસ ઇશ્વર માની બેઠા ” રામકે ભાગે નહીં મરોગે ખોરા

ઇસાઈ લોક દહેછે કે તમારા શ્રી કૃષ્ણે તો માંખણ :
 છે. અરે આખનાં પુટા અકલના આરદાન, લપોડ લાલાઓ !
 લાખ ધેનું નદજીને ધારે હતી તો મોરારી ચોરી કરેજ કુમ
 વાત અસંભવિત છે. પરંતુ તમારો ઇશુ ખ્રીસ્તી એવો તે
 હતો કે ગધાડુ પણ ચોરી ગયો હતો ! અને તે ગધાડા પર
 હતો. મતીના પર્વ ૨૧ માં જુઓ અને જુવો તેના શીસ્થોએ !
 માટે ખેનમાંથી અસ્ત સુદ્ધાં ચોરેલ છે, ધીકાર છે તમે લોટ.
 મોઢું નહીં સતાડતાં નીરસજની માફક વાત કરવા ઉભા થાઓ

એક દિવસ સવારમાં ઇસુખ્રિસ્ત એક નગરમાં આપ્યો
 વખતે તેને ભૂખ લાગી અને રસ્તામાં એક મુલરનું પ્રક્ષ દર્શ
 આસે ગયો

મામાં આવ્યા જેથી કોષાતુર થઇ વૃક્ષને કહ્યું કે “આજ
કદી ફળ ન થાય” ગુરુરતું વૃક્ષ સુકાઇ ગયું । ઈ. પ. ૨૧
ઈસુ ખ્રિષ્ટ દયાવત હતો!!! નિરપરાધી જડ પદાર્થને આગ દેવા
નેર વાપર્યું અને પોતે પોતાની મુનસફી બતાવી ત્યારે જે વખ-
કુદાલોકોએ એક હસ્તાકાર લાકડે બાંધી માથામાં અને હાથમાં
। ઠોક્યા તથા સોટીના પ્રહારે પુગનકરી અને થુકથી નારાજ્યો
ખતે એક પણ પરાક્રમ અને સિદ્ધિપણું ન આવ્યું? કે આપ
તમામ ચહુદી લોકોને ભસ્મ કરી ન શક્યો!!!! છી! છી!
આવાને ગુરુર પણ ન મળ્યું તેને પરમેશ્વર કહો છો? જૂઓ
મારા મહારાજ રામચંદ્ર પંચાપુરથી રૂક્મિણ પરવતપર ગયા હતા
ખતે પરવતપરનાં સપૂરણ વૃક્ષ ને ફળ યાં અને જે વૃક્ષને ફળ
જ નહી તેને પણ ફળ તૈયાર થતાં “સખ તરૂ ફલે સમ
ન લાગી રીત અન રિતહી કાલગતી ત્યાગી ”

ઇસાઇ લોક કહેછે કે અગારે ઇસાએ તો કેટલાએક લગણ,
ને સાજા કર્યા અને મુઠાંને જીવતાં કર્યા છે. મઠાં જીવતા
એ સરવદા અસત્ય છે કેમકે મુઠડું વળુ ચાર રોજમાં તો ગ-
સડી જાયછે તેમજ આજ પરચત સુધી મુઠડું જીવતું થયું
ખંભળ્યું નથી અને તે વાતજ તદન તરકડી છે. પરંતુ એ સં-
છે કે મુર્છાત મનુષ્ય મુઠડું ગણી આપવથી શુધ્ધીમાં આવેલ
તો ભલે, તેમજ લંગડા અને આંધળાને દવાથી ડાકટર લોકો
। કરે છે તેવીજ રીતે ઇસુએ કર્યું હોયતો શું તેને પરમેશ્વર
વો? અને તેને ગણીએ તો આપણા ડાકટર વૈદ્ય દત્તાદીને પ-
રમેશ્વર ગણવ કે? હું સ્વાતંત્ર્યથી કહું છું કે અમારા પ્રાખ્યા-
પામેલા ડાકટર સાહેબ ત્રીજીવનદાસ મોતીરામ કે જેણે હજારો
ચનાં નાક ઇલાદી કાઢી ગયેલાં અવયવો નવા બનાવી ચહોટાડી
લે છે. તેમજ હજારો મનુષ્યોની આંખો સાજી કરેલ છે. તેમ-
જૂઓ અમારા અશ્વત્થી કુમારે કેવાં કેવાં પરાક્રમ કરેલા છે કે
માનું શીર ભેરવે કોપેલ તે ચહોટાડી દીધું હતું ઇંદ્રના જૂગ
જ ભંગ દેવતાનાં પુટેલાં નેત્ર, ચંદ્રમા રૂપોનો હાથ રોગ, ઇલા-
આરોગ્ય કરેલ છે. તેમજ જીવશી યવનરૂપી આંખે આંધળા
જૂગ રૂઢ થઇ ગયાજ હતા તેને ખૂબ તરણ અને અતી

ઇસાઇ લોક કહે છે કે હું બાપચો ઇસા પ્રભુને બ
 ક્રીનો દાતા કે તો એ વાત તદ્દન ઇજીલ વિરુદ્ધ છે. કેમ
 મં ૫. ૨૧ આં ૧ માં ઇસાએ કહ્યું છે કે “ હરેક સુને
 પ્રભુ હું પ્રભુ કરે છે તે સ્વર્ગના રાજ્યમાં પ્રવેશ નહીં કરે.
 વિચાર કરો કે જે પાદરી ઈત્યાદી ઇસાઇઓ ઇસુને હું
 પ્રભુ કહે છે. તેને સ્વર્ગ ન મળતા તે પાપી બનવાનાજ કે
 કાઠ? પ્રત્યક્ષ દેખાડવામાં આવે છે કે કેટલા એક લોકો ઇસા
 શ્રી જાણી ઇસાઇ બનીગયા છે તે બીજા માગે છે અને હ
 દગા દુગી કરે છે અને ખાવાને પાણુ પેટ ભર મલતું નથી,
 અમારા ત્રીલોક નાયોની કૃષ્ણમાહારાજને પ્રભુ કહેનાગ સૂદા
 કુટી કુટી જ પડીનો સુવર્ણનો મહેલ બની ગયો દુપદીનાં ચીર
 તાં ગયાં, ગજ આહતા મુખમાથી છુટી ગયેલ છે.

ચારે ઇજીબથી આધીન થાયછે કે, ઇસુ મરવું ચાહતો
 નો. જ્યારે શરણી દેવાને માટે પકડ્યો હતો ત્યારે અત્યંત
 અનેદુઃખ પામતો હતો અને લાગ જોડ વેશ બદલી ના
 હતો પણ પાછો પકડી લીધો હતો.

દોહરો

જાજો પેરા ઘારણુ કર, બાગ્યો લેષ પ્રાણુ,
 જના ઇસાઇ શું બકો, શું તમથી છે અજાણુ,

ઇસુ કહે છે કે “હું તમને સાચેસાચું કહું છું કે જે મારા
 વિશ્વાસરાખશે તે જોજો હું કામ કરું છું તેતે તથા તેથી વિશે
 કરશે ઈ. પર્વ ૧૪ આ. ૧૨માં લખ્યું છે

હું જ્યાં જ્યાં જોઉં છું ત્યાં ઇસાઇ લોકો ઇસુનું એક
 વાક્ય માનતા નથી. કેમકે ઇસે મુસમાની કરાવી હતી) ઈદ્રીની
 લી આગડી જેમ મુસલમાન કપાવે છે તેમ કપાવી હતી) તો
 ઇ લોકો કેમ કપાવતા નથી? ઇસુ ખ્રિસ્ત આડે ફર્યા પછી પાદ
 ગુના પ્રક્ષાલન કરતો હતો અને ઇસાઇઓ કાગળથી લુચી નાખે

ઇસુ અપાડા જેવો હતો અને ઇસાઇઓ કેવ

એને પણ એમજ જોઈએ કે મારનારને એ ગાલપરક
 ને તુરત બીજો ગાલ ફરીને મારખાવાને ધરવો જોઈએ
 એને કાન પટી ઉપર તમાચા તો લાગે. ઈસુ પાપીયો-
 લેઈને શુભીપર ચઢીગયો ત્યારે આજકાલના અકલના આં-
 ખભાર્થી ઇસાઈઓ એ ચારનાં પાપ લેઈને શુભીપર તો શુ-
 દી, તળાવ, કુવામાં અથવાતો કોઈ જીવી હવેલી ઉપરથી જ-
 નર પડતા મુકી પોતાનો પ્રાણ ત્યાગ કરે તો તે ઇસુના ખરા
 કહેવાય ને ઈસુતાણુ સત્ય વચન ગણાય

પ્રિય વાચક વૃંદા બાઈબલ તમામ ગપોડી વાંચીજી ભરપુર
 નો યતકિચિત્ ભાગ પણ આમા લખી શક્યોનથી તે સમય-
 લખવા મુકીશ નહીં

હું હું આર્ય બન્ધુઓનો નમ્ર શેવક, અને ઈસાઈ મુખમદક.

દિવેદી રધુનાથ. શર્મા,

હળવદ કર.

પ્રીતી ધર્મ વિષે હોરી રાગ કાફી.

ચરિત્ર ઇસાકે સુંતોરી જરા મન બિચાર કરોરી—
 કહે તે ઇસાઈ ઇશ્વર ઇસાકો, એહી મતી ઉઠી થોર
 કોધીજીને સખ જમ ઇસાકો આપ વૃક્ષકો દીયોરી.
 ખુશા ઉતુમ સખ કોરી, જરા મન બિચાર કરોરી—
 ઈસા આપ ગર્ભ મેં પ્યારો, રજ ઔર દોપ પિયોરી.
 રકત દોષ પિવન હારે કો, ઈસ કહે નર કોરી.
 ખુદિ કયું દેહો હુબોરી—જરા મન બિચાર કરોરી—
 દુખસે પ્રાણુ ગમાયે ઈસાને, ખાઈ બલમેં દેલીયોરી.
 નાહી દુખી હે ઇશ્વર પારો, તુમ મનમેં સમ ઝોરી
 દુખ દુખીયાકો પડોરી—જરા મન વિચાર કરોરી—
 હાજો કલંક ઇસાકો જારી, કુમારીસેં જન્મ લીયોરી—
 કહે રહુનાય સત્ય બચન ચદ—સખસે પ્રજા પડોરી
 જગત વાહીને રચોરી—જરા તુમ બિચાર કરોરી—

જાહેર સ્વર.

‘વશી કરણ’

ઉપરના નામાબિધાનવાળું સુબોધદાયક અને રસીક
 સરવ મનુષ્યને મનન કરવા જેવું પુસ્તક હાલમાં છપા
 પડ્યું છે કીમત ૦—૨—૬ પેસ્ટેજ સાથે રાખી છે.

મગવાનું ઠેકાણું.

કર્તા, મણીલાલ જગનલાલ લશ્કરી.

વીરાટવાશી, અમદાવાદ સ્વામીનારાયણની ખારી પ
 ૪૨ નંબર.

